

KA. PP

۸۵۸۱۰۳۰۹۸۸

نامه

۲۲۱۷۹۷۸۴۷۱ : نامه

دانشگاه پیام نور

موضوع پایان نامه:

**ضمانت اجراءات حقوق مالکیت ادبی و هنری در حقوق
ایران و موافقت نامه های بین المللی**

۱۰/۱۸۲۸

استاد راهنمای:

جناب آقای دکتر قاسمزاده

۱۳۸۸/۳/۲

استاد مشاور:

جناب آقای دکتر صقری

اموزش اطلاعات مرکز ملی ایران
تشریف دار

نگارش:

حسین بیکی

جمهوری اسلامی ایران

وزارت علوم تحقیقات و تقدیری

تاریخ

شماره

پیوست

دکتر کلودیم نور آشان سرلان

(تصویب نامه)

پایان نامه تحت عنوان :

"ضمانت اجراهای حقوق مالکیت ادبی و هنری
در حقوق ایران و موافقت نامه های بین
المللی"

تاریخ دفاع : ۸۸/۰۲/۱۲ ساعت : ۱۹-۳۰/۱۳

درجه: ~~جناب آقای دکتر کلودیم نور آشان سرلان~~ ..... غرہ: ۷۷۷

اعضای هیات داوران :

نام و نام خانوادگی
مرتبه علمی

هیات داوران
امضاء

- ۱- جناب آقای دکتر قاسم زاده : استاد راهنمایی
- ۲- جناب آقای دکتر صقری : استاد مشاور
- ۳- جناب آقای دکتر دیانی : استاد داور اخلاقی
- ۴- جناب آقای دکتر کوشان : استاد داور خارجی
- ۵- جناب آقای دکتر فاخری: غاینده گروه مرکز
- .....
- .....
- .....
- .....
- .....

تهران، خیابان انقلاب

خیابان استاد دیجات المپیان

نیشن خیابان شریعت

.....

.....

.....

.....

.....

.....

فهرست

صفحه

عنوان

۱	چکیده
۲	مقدمه
۹	بخش نخست: کلیات و چگونگی حمایت از مالکیت ادبی - هنری
۱۰	فصل اول: تعاریف و تاریخچه
۱۰	بحث اول: تعاریف
۱۰	گفتار اول: مالکیت معنوی
۱۲	گفتار دوم: مالکیت ادبی - هنری
۱۵	گفتار سوم: حقوق مادی و معنوی مؤلفان
۲۱	بحث دوم: پیشینه و بنای حقوق مالکیت فکری
۲۱	گفتار اول: پیشینه حقوق مالکیت فکری
۲۸	گفتار دوم: بنای حقوق مالکیت فکری
۲۹	بحث سوم: پیشینه ضمانت اجراهای حقوق مالکیت ادبی و هنری
۲۹	گفتار اول: ایران
۳۷	گفتار دوم: در زمینه بین‌المللی
۴۲	فصل دوم: ویژگی‌های حمایتی (کیفری - مدنی) از آثار ادبی - هنری

۴۳	مبحث اول: شرایط حمایت از آثار
۴۷	مبحث دوم: مدت حمایت
۴۹	مبحث سوم: آثار مورد حمایت
۵۳	مبحث چهارم: خلاصهای قانونی
۵۳	گفتار اول: آثار غیرقابل حمایت
۵۴	گفتار دوم: آثار شفاهی
۵۵	مبحث پنجم: موارد بهره‌برداریهای مجاز
۵۵	گفتار اول: استفاده آموزشی و علمی
۵۸	گفتار دوم: استفاده شخصی و خصوصی
۵۹	بخش دوم: ضمانت اجراهای
۶۰	فصل اول: بررسی ضمانت اجرای مدنی
۶۰	مبحث اول: ضمانت اجراهای مدنی در حقوق ایران
۶۸	گفتار اول: اقامه دعوی ماهوی
۷۰	گفتار دوم: دادرسی فوری و دستور مؤقت
۷۹	گفتار سوم: قوانین و اسناد داخلی مرتبط با ضمانت اجراهای مدنی
۸۱	مبحث دوم: ضمانت اجراهای مدنی در زمینه بین‌المللی
۸۲	گفتار اول: کنوانسیون برن

۸۳	گفتار دوم: موافقت نامه جنبه‌های مرتبط با تجارت حقوق مالکیت فکری
۸۸	فصل دوم: ضمانت اجرای کیفری
۸۸	مبحث اول: ضمانت اجراهای کیفری در حقوق ایران
۹۱	گفتار اول: قوانین و استاد داخلی مرتبط با ضمانت اجراهای کیفری
۱۰۵	مبحث دوم: ضمانت اجراهای کیفری در زمینه بین‌المللی
۱۰۵	گفتار اول: کنوانسیون برن
۱۰۷	گفتار دوم: موافقت نامه جنبه‌های مرتبط با تجارت حقوق مالکیت فکری
۱۱۴	نتیجه‌گیری و پیشنهادات
۱۲۱	ضمائمه
۱۴۸	منابع

اهمیت و تأثیر حقوق مالکیتهای فکری، به ویژه آثار ادبی و هنری در دنیای امروز تاشناخته نیست. قوانین ملی و معاهدات بین‌المللی در این زمینه دارای پیشینه‌ای طولانی بوده وهم‌اکنون در حال رشد و توسعه روزافزون است. با وجود این، موضوع مورد بحث در نظام حقوقی کشور ما شاهد فراز و نشیه‌ای بوده است که آگاهی از آن برای تحلیل و نقد درست قواعد موجود ضرورت دارد. قانون گذاریهای اولیه، پس از مواجه شدن با دورانی از ابهام و تردید، آغازی دوباره داشته و به دوران تشیت و شکوفایی خود تردیک می‌شوند. این در حالی است که هنوز هم ایران به هیچ یک از معاهدات بین‌المللی در این باره نیوسته است ولی موافقت‌نامه‌های دوچانبه و گاهی نیز واقعیتهای جهان معاصر ما را ناگزیر به رعایت مقررات مربوط ساخته است. پس از شناسایی حقوق مالکیت ادبی و هنری مهم‌ترین عامل مکمل، تعیین صمات اجراهای مناسب و کارآمد برای جلوگیری از نقض حقوق و یا مجازات مرتکبین نقض می‌باشد. صمات اجراهای نقض حقوق مالکیت ادبی و هنری را می‌توان به صورتهای کیفری، مدنی مشاهده کرد که در قوانین راجع به مالکیتهای ادبی و هنری در ایران و موافقت‌نامه‌های بین‌المللی مرتبط از جمله موافقت‌نامه تریپس و موافقت‌نامه یرن آمده‌اند لیکن تفاوت‌هایی در به کارگیری و اولویت‌بندی صمات اجراهای کیفری و مدنی در قوانین ایران با موافقت‌نامه‌های بین‌المللی وجود دارد.

هر حقی که وارد قلمرو حقوق می شود چه آن را ناشی از اراده قانونگذار بدانیم (حقوق اعطایی) چه جزء لا ینفک ذات انسانی و به مقتضای انسان بودن (حقوق طبیعی) برای تمامی افراد یا عده‌ای خاص که در ارتباط با موضوع اند یا در حیطه زمانی و مکانی قرار دارند، ایجاد تکلیف می کند اما عدم رعایت این تکلیف یا تجاوز به حق امری است که بی شک در جامعه صورت می پذیرد بدین سان تکمیل شناسایی حق، ایجاد می کند تجاوز به حق تیز کترل شود و این امر به واسطه تعییه ضمانت اجراهای مناسب میسر می شود.

بنابراین اولین گام در خصوص ایجاد یک حق، شناسائی آن از طریق یک سری ساز و کارها، از جمله وارد کردن آن حق در قلمرو قانونی، ارائه تعریف برای آن، تعیین قلمرو و حدود و ثغور آن، شناسایی حقوق مختلف منشعب از حق چه منشعب از ذات حق باشد چه حقوقی که قانون به آن حق اعطای می کند می باشد. آنچه که مکمل و متمم ایجاد حق می باشد همانا ایجاد مانع در برابر این واقعیت عینی است که در مواردی ممکن است اشخاصی باشند که به این حق احترام نگذاشته و چه بسا به آن تجاوز نمایند، در اینجاست که بحث ایجاد ضمانت اجراهای قانونی و حقوقی در خصوص آن

حق مطرح می‌شود. برخی مواقع ممکن است این تجاوز به قدری شدید باشد که علاوه بر ورود خسارت (مادی و معنوی) به دارنده حق، برخلاف نظم عمومی جامعه هم می‌باشد. بر این اساس در تعیه ضمانت اجرا می‌باشد قائل به دسته‌بندی شد.

از جمله اولین واکنشها تعیه ضمانت اجراهای کیفری در برابر تجاوزهایی است که به نظم عمومی ضربه می‌زنند. بعد از آن پیش‌بینی ضمانت اجرای مدنی، بر آن دسته از تجاوزاتی است که خسارت مالی به دارنده حق وارد می‌سازند و بعد ضمانت اجرای گمرکی برای تجاوز در مقیاس تجاری و ضمانت اجراهای اداری می‌باشد.

پا توجه به اهمیتی که مبحث ضمانت اجرا در حقوق دارد، می‌توان اذعان کرد که در شناسائی حقوق مالکیت فکری تیز نمهم‌ترین جنبه، بعد از شناسائی این حق تعیه ضمانت اجراهای کافی کارآمد و مناسب در مقابل تجاوز به این حقوق است.

با عنایت به جدید بودن مطالعات راجع به حقوق مالکیت فکری وبالاخص ضمانت اجراهای حقوق مالکیت فکری و علی‌رغم اهمیت بحث در متون قانونی و بین‌المللی راجع به مالیکت فکری در حقوق ایران تحقیقات چندانی راجع به موضوع انجام نشده است.

مالکیتهای فکری معمولاً در دو بخش مالکیت ادبی و هنری و مالکیت صنعتی و تجاری موردنظر واقع می‌شوند. در بخش مالکیت ادبی و هنری گونه‌های آثار ادبی و هنری همچون کتاب، مقاله، رساله، نمایشنامه، شعر، ترانه، سرود، آثار سینمایی، نقاشی، پیکره، عکاسی و حمایت از پدیدآورندگان آنها بررسی می‌شوند. در بخش مالکیت صنعتی و تجاری اختراعها و اکتشافها و علایم صنعتی و تجاری، نام تجاری و حتی سرقفلی موضوع بحث هستند.

بخش مالکیت صنعتی و تجاری در ایران سابقه بیشتری دارد و قوانین در این زمینه وضع شده و بویژه قانون ثبت علایم و اختراقات مصوب ۱۳۱۰ در این باب معروف است. لیکن مالکیت ادبی و هنری در کشور ما از سابقه کمتری برخوردار است. نخستین قانون مستقبل و نسبتاً جامعی که در این زمینه وضع شده قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ است و قانون ترجمه و تکثیر کتب و نشریات و آثار صوتی مصوب ۱۳۵۲ آن را تا حدی تکمیل کرده است در حالی که در کشورهای پیشرفته قوانین کاملتری در این باب وجود دارد. و در زمینه بین‌المللی موافقت نامه جنبه‌های مرتبط با تجارت حقوق مالکیت معنوی^۱ (تریپس) ضمیمه شماره یک

^۱ Agreement on Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPs)

موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت^۱ (گات) مصوب ۱۹۹۴ کامل‌ترین موافقتنامه

موجود در زمینه حقوق مالکیت معنوی است که پذیرش و عمل به آن به عنوان

پیش‌شرط اولیه برای الخاق به سازمان تجارت جهانی محسوب می‌شود و در ماده ۲ آن

کل مواد موافقتنامه برن در حمایت از حقوق مالکیت ادبی و هنری و کنوانسیون

پاریس در حمایت از مالکیت صنعتی، لازم الاجرا شناخته شده است.

کنوانسیون برن اولین و قدیمی‌ترین معاهده بین‌المللی در زمینه حمایت از حقوق

مالکیت ادبی و هنری می‌باشد که در تاریخ ۹ سپتامبر ۱۸۸۶ در برن تصویب شد.

آخرین اصلاحات آن در سال ۱۹۷۱ در پاریس انجام گرفت که به مصوبه پاریس هم

معروف است و هدف از آن همگام شدن کنوانسیون با تحولات سریع تکنولوژیکی و

ایجاد مقررات ترجیحی برای کشورهای در حال توسعه بود و متأسفانه کشور ایران هنوز

به آن ملحق نشده است.

به طور کلی ضرورت وجود ضمانت اجرا در حقوق از تفاوت بین‌ادین بین اخلاق و

حقوق سرچشم می‌گیرد که در اولی تنها وجدان افراد است که ضامن رعایت حق

دیگری است و در دومی سزاده‌ی و قابلیت اجبار ضامن بقای نظم و حقوق افراد است.

^۱The General Agreement on Tariffs And Trade (GATT)

علاوه بر این اصل کلی که حقوق مالکیت فکری نیز از آن مستثنی نمی‌باشد الزامات

دیگری نیز راجع به وجود ضمانت اجرا در حقوق مالکیتهای فکری وجود دارد. از

جمله ضرورتهای ناشی از الزامات اقتصادی، همچون جذب سرمایه‌گذاری خارجی

صحیح است. ضرورت الحق بـه سازمان تجارت جهانی والحق بـه موافقت نامه تریپس

و ضرورتهای ناشی از الزامات بین‌المللی ایران بـه واسطه عضویت در کتوانسیونهای

مهنی چون میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مصوب ۱۹۹۶ مجمع

عمومی سازمان ملل و کتوانسیون پاریس ۱۸۸۳.

گرچه ضمانت اجراهای غیررسمی همچون فرهنگ‌سازی راجع بـه احترام به حقوق

فکری و پیش‌گیرها و تدابیر قتی در محصولات و آثار فکری نیز می‌تواند تا حدود

زیادی موجب حفظ حقوق صاحبان حق گردد و در اولویت است اما نمی‌توان صرفاً بـه

استفاده از آنها بسته کرد. در مرحله دوم و توسل به حقوق نیز باید قائل بـه طبقه‌بندی

شد، استفاده از ضمانت اجراهای مدتی و الزام به جبران خسارت و ضمانت اجراهای

اداری و مجازاتهای صنفی اولویت دارد و با عدم کارآیی ضمانت اجراهای بالا و در

موارد مهم و یا ارتکاب عمدی جرائم علیه حقوق فکری توسل به ضمانت اجراهای

کیفری می‌تواند به کار گرفته شود.

در ضمانت اجرایی کیفری نیز استفاده از جزای نقدی به جهت خشی کردن هدف مجرم

باید در اولویت قرار گیرد، چرا که جرائم علیه حقوق فکری اغلب به مقاصد مالی

صورت می‌گیرد و در نهایت به عنوان آخرین راه حل باید از حبس استفاده شود.

به واسطه اهمیت این مبحث و مغفول ماندن آن و مشکلات و کاستیهای موجود در متون

قانونی تحقیق حاضر به بررسی ضمانت اجراهای در حوزه حقوق مالکیت ادبی و هنری

پرداخته است و در فصول مختلف این تحقیق ابتدائاً به بررسی تعاریف و کلیات برای

شتاسایی واژه‌های به کار رفته در متن می‌پردازیم و بعد به بحث حق مؤلف و تاریخچه

ضمانت اجراهای کیفری و مدنی ناشی از نقض حقوق مؤلفان، مصنفات و ...

می‌پردازیم. برای جلوگیری از تخلفات و تجاوزات ناشی از نقض حقوق

پدیدآورندگان وضع اعمال سودجویانی که به حقوق مادی و معنوی هنرمندان و

نویسندهای و ... ضدمه می‌رسانند، ابتداء به شرایط حمایت از آثار ادبی و هنری و

چگونگی حمایت از حقوق مالکیت‌های ادبی و هنری می‌پردازیم و بعد ضمانت

اجراهای کیفری، مدنی و اداری مالکیت ادبی و هنری در حقوق ایران و موافقتنامه

تریپس و برخی موافقتنامه‌های بین‌المللی مرتبط با آن موضوع را بررسی خواهیم کرد

و به پرسش‌هایی نظیر: ضمانت اجراهای مناسب و کارآمد برای جلوگیری از نقض

حقوق و یا مجازات مرتكبین تقضیت چیست و ایشکه آیا ذریه کارگیری و اولویت بتدی
ضمانت اجراهای کیفری و مدنی و اداری در قوانین ایران با موافقت نامه های بین المللی
تفاوت وجود دارد؟ پاسخ خواهیم گفت.

بخش نخست

«کلیات و چگونگی حمایت از مالکیت ادبی- هنری»

فصل اول:

تعاریف و تاریخچه

فصل دوم:

حمایت کیفری و مدنی از آثار ادبی و هنری

فصل اول: تعاریف و تاریخچه

در این فصل مالکیت معنوی مورد بررسی قرار گرفته و با توجه به موضوع و خصوصیات حق مالکیت فکری ضرورت دارد که از مالکیت فکری یا ادبی و هنری به طور اختصاصی و جداگانه تعریف شود و اینکه حقوق مادی و معنوی مؤلفان را برشمرده و تاریخچه یا سابقه پیدایش این نوع مالکیت و چگونگی تحولات آن را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

مبحث اول: تعاریف

در این مبحث مالکیت معنوی بالاخص مالکیت ادبی و هنری و حقوق مادی و معنوی مؤلفان مورد بحث قرار می‌گیرد.

گفتار اول: مالکیت معنوی

مالکیت معنوی رابطه حقوقی معنوی و مادی خاصی است بین پذیرش آور نهاده اثر و آفرینه فکری که به موجب آن صاحب اثر با حفظ شخصیت و اعتبار معنوی خود حق بهره‌برداری مادی از آن را در حدود قانون دارد و اینکه مالکیت معنوی یک مفهوم حقوقی است که براساس آن چگونگی حمایت و استفاده از محصولات فکری بشر تعیین شده است. حقوق مالکیت معنوی از دور کن مالکیت صنعتی و مالکیت ادبی-هنری تشکیل شده است و جزء حقوق فکری است و از نوع حقوقی است که موضوع آن اثر فکری انسان است نه شیء مادی، اما این آثار که زایده فکر بشر استند دارای

ارزشی اقتصادی نیز می‌باشد و شامل حق مؤلف، حق اختراع، حق بر علاوه تجاری و صنعتی و حق براسرار تجاری می‌باشد.

در تعریف حقوق معنوی می‌توان گفت «حقوقی است که به صاحب آن اختیار انتفاع انحصاری از فعالیت و فکر و ابتکار انسان را می‌دهد.»^۱ مالکیت معنوی یا فکری در مقابل مالکیت مادی به کار می‌رود. چون این مالکیت در باب ادعایات تعقل و اندیشه انسان است.

تعریف ارائه شده از مالکیت معنوی که در اینداه بیان شده است اگرچه خالی از ایراد نیست ولی تا حدودی خصوصیات اصلی و اساسی مالکیت معنوی را بیان می‌کند. همان‌طور که در تعریف آغاز شده است، در مالکیت معنوی دو حق کاملاً متمایز معنوی و مادی در کنار هم وجود دارد که وجه تمایز آن از مالکیت مطلق مادی است و اینکه در قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفات و هترمندان مصوب سال ۱۳۴۸ ایران و در آئین نامه اجرایی آن و همچنین در سایر قوانین مربوط، نامی از مالکیت معنوی به میان نیامده است تا مسئله تعریف قانونی آن مطرح گردد. النهاية حق مالکیت معنوی را می‌توان چنین تعریف کرد: حق مالکیت معنوی، اقتدار قانونی ناشی از وجود رابطه اعتباری بین اثر فکری و صاحب اثر است که به موجب آن صاحب اثر، در زمان حیات

- کاتوزیان، ناصر، دوره مقدماتی حقوق مندوی (مولال و مالکیت)، چاپ ششم (نشرات میران، تهران ۱۳۷۶) صص ۲۳، ۲۴.

خود و قائم مقامی، از جمله ورثه قانونی، بعد فوت صاحب اثر تا مدتی معین از حق مادی اثر بهره‌مند خواهد شد ولی اقتدار و اعتیار معنوی اثر دائمی است.

گفتار دوم: مالکیت ادبی- هنری

مالکیت ادبی و هنری یکی از بخش‌های تشکیل دهنده مالکیت معنوی است که در آن از گونه‌های آثار ادبی و هنری مثل کتاب، مقاله، رساله، نمایشنامه، شعر، ترانه، سرود، آثار سینمایی، نقاشی، پیکره، عکاسی و حمایت از پدیدآورندگان آنها بحث می‌شود. و آثار ادبی و هنری می‌توان گفت که مالکیت ادبی و هنری، حق در تعریف حق مالکیت ادبی و هنری می‌توان گفت که مالکیت ادبی و هنری، حق پدیدآورنده آثار ادبی، هنری و علمی در نامیده شدن اثر به نام او و نیز حق انحصاری وی در تکثیر، تولید، عرضه، اجرا و بهره‌برداری از اثر خود است.

حق مؤلف: به حقوق ناشی از مالکیت ادبی- هنری، حق مؤلف یا حقوق مؤلفان

می‌گویند که از آن تعاریف گوناگونی توسط حقوقدانان ارایه شده است:

(۱) «مجموعه حقوقی که قانون برای آفریننده (خالق اثر) نسبت به مخلوق اندیشه و هوش

او می‌شناسد. این حقوق عبارت است از حق انحصاری بهره‌برداری از آفرینه (اثر) برای

مدت محدود به سود آفریننده آن و پس از مرگ برای ورثه او»^۱

^۱- جعفری لنگرویی، محمد جعفر- حقوق اموال- چاپ دوم (انتشارات گنج داش، تهران ۱۳۷۰)، ص ۱۶۴.

(۲) «حق مؤلف عبارت است از سلطه و اختیارات مؤلف بر اثرش که آن را خلق کرده یا

بوجود آورده است.»^۱

پس حق مؤلف، حق انحصاری مشروع برای نشر، تولید مجلد و فروش موضوع، در

شكل یک کار ادبی و هنری است. و در اصطلاح حقوق با توجه به معنای لغوی آثار

ادبی، می‌توان گفت: «آفرینه ادبی، هر نوشته شیوا یا مکتوب موزونی است که در رشد

احساس و تکامل هوش و درایت و تحولات فکری انسان، مؤثر باشد.» اما آفرینه‌های

هنری نظری موسیقی، نقاشی، آفرینه‌های تزئینی، بیشتر احساس و روح انسان را مخاطب

قرار می‌دهند و در اراضی روان و احساس درونی انسان نقش اساسی دارند ولی آفرینه

ادبی در قالب شعر تو کلمات موزون یا نثر و نوشه‌های شیوا و الفاظ زیبا و مناسب در

فن بیان نیز همانند تابلو نقاشی و اصوات موسیقیایی سبب نوازش روح و تلطیف

عواطف خواهند شد.

تعريف قانونی از حق مؤلف در ماده ۱ قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفات و

هنرمندان مصوب ۱۳۴۸ آمده است: «از نظر این قانون به مؤلف و مصنف و هنرمند،

پدیدآورنده و به آنچه از راه دانش یا هنر و یا ابتکار آنان پدید می‌آید بدون در نظر

گرفتن طریقه یا روشه که در بیان و یا ظهرور و یا ایجاد آن به کار رفته «اثر» اطلاق

^۱- مشیریان، محمد، حق مؤلف و حقوق تطبیقی، چاپ اول (انتشارات دانشگاه تهران، تهران ۱۳۳۹)، ص ۱۵

می شود » پس حق مؤلف یک حق مالی غیرمادی انحصاری است که توسط قانونگذار به پدیدآورنده آثر ادبی و هنری اصیل و ایتکاری جهت استفاده و بهره‌برداری از منافع مالی آن و جهت جلوگیری از هرگونه سوءاستفاده اعطاء می‌گردد. با توجه به مادهٔ فوق که مؤلف مصنف و هنرمند را پدیدآورنده نامیده است به نظر می‌رسد که واژهٔ مؤلف به تنهاًی در برگیرندهٔ مفهومی که از حقوق مالکیت ادبی و هنری ناشی می‌شود نباشد هرچند که در بیشتر کتاب‌های حقوقی مؤلف معنایی عام دارد که شامل هنرمند نیز می‌گردد. بنابراین واژهٔ جایگزین حق مؤلف می‌تواند حقوق پدیدآورنده‌گان یا حقوق آفرینش‌گان باشد که مقصود از آن همان حقوق مؤلفان است.

با توجه به تعریف قانونی و تعاریف حقوقی می‌توان گفت حق مؤلف عبارت است از حق مشروع و قانونی و دارای ضمانت اجرایی که برای حفظ حقوق مادی و معنوی پدیدآورنده و بهره‌برداری از این حقوق به پدیدآورنده آثار اصیل و ایتکاری تعلق می‌گیرد. بسیاری از علمای حقوق حق مؤلف را یک حق خاص و یکی از اقسام حقوق فکری می‌دانند. منظور از حقوق فکری حقوقی است که دارای ارزش اقتصادی است و موضوع آنها شیء مادی نیست. موضوع این حقوق در واقع آثر فکری انسان است. این حقوق شامل حق مؤلف، حق مخترع، حق تاجر نسبت به نام تجاری و علایم صنعتی و